

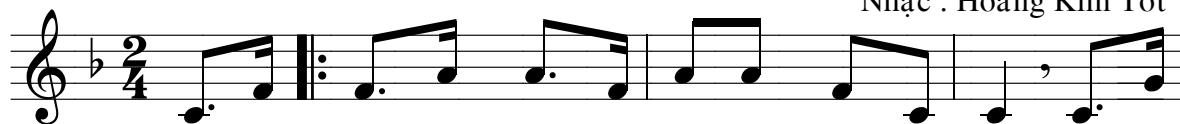
BÀI CA ĐỨC ÁI

1

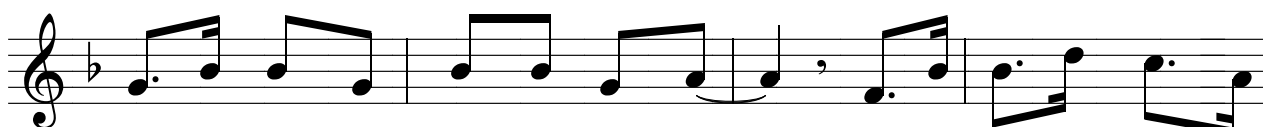
(Cảm hứng 1Cr.13,1-13)

Phỏng thơ : Nắng Sài Gòn

Nhạc : Hoàng Kim Tốt

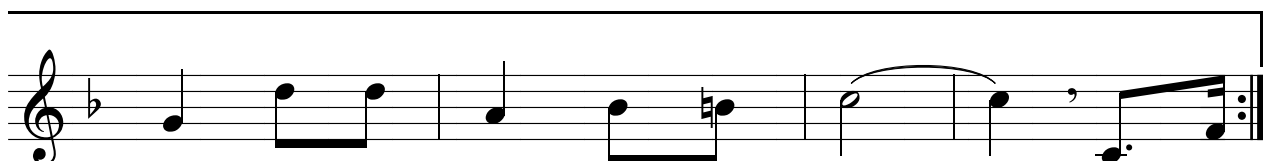
Dù cho con có nói được tiếng các thiên thần. Dù cho
con thấu biết trời đất những vương tròn. Dù cho

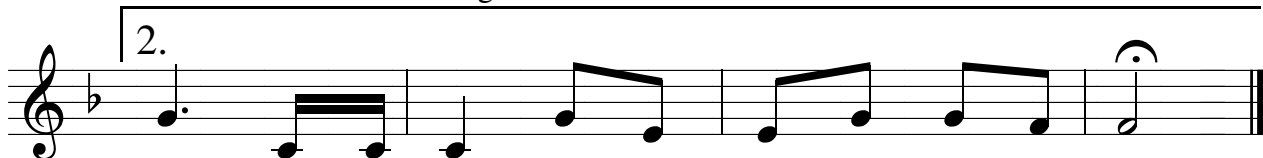
con có nói được các tiếng phạm nhân. Dù cho con có dâng tặng
con có phép mầu chuyển núi dời non. Dù cho con hiến thân chịu

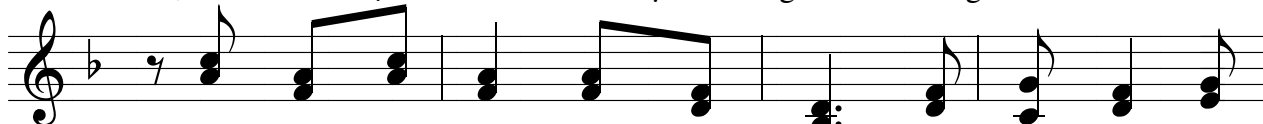
hết cả gia tài... Mà lòng con không tràn Đức Ái, thì cuộc
gánh hết đọa đày... Mà lòng con không tràn Đức

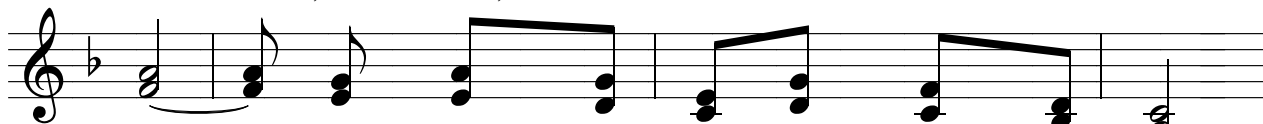
đời có ích gì con cho đâu ! Dù cho...

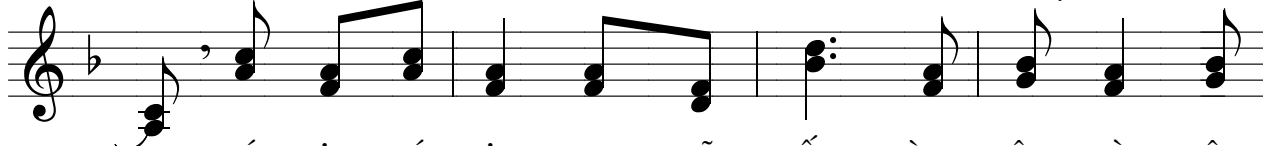
Ái, thì cuộc đời như nụ hồng thiếu nắng ban mai.

CHÚA ƠI, CHÚA ƠI, CON ĐÃ HIỂU: TÌNH YÊU LÀ TẤT

CẢ, VUI SỐNG CHAN HÒA, BỐN PHƯƠNG MỘT NHÀ.

CHÚA ƠI, CHÚA ƠI, CON ĐÃ BIẾT: TÌNH YÊU LÀ LIÊN

ĐỐI, DÌU NHAU VỀ SUỐI NGUỒN, CÙNG CA BÀI ĐỨC ÁI YÊU
 THƯỜNG. Đường con đi thăm nở hoa
 muôn sắc khoe màu. Cùng tha nhân nối kết đoàn Đức Ái thăm sâu.
 Đời âm u dẫu giăng ngàn lối bầy vương sâu... Mà lòng
 con dư tràn Đức Ái, thì cuộc đời hương tình nồng thắm mãi trong
 tim.